

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Commissie industrie, onderzoek en energie

2011/2095(INI)

24.11.2011

ADVIES

van de Commissie industrie, onderzoek en energie

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid

inzake een routekaart naar een concurrerende koolstofarme economie in 2050
(2011/2095(INI))

Rapporteur voor advies (*): Mario Pirillo

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – Artikel 50 van het
Reglement

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie industrie, onderzoek en energie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. verwelkomt de mededeling van de Commissie "Routekaart naar een concurrerende koolstofarme economie in 2050" en is van mening dat de maatregelen op de meest kostenefficiënte en doeltreffende wijze ten uitvoer moeten worden gelegd, zodat rekening gehouden kan worden met de specifieke kenmerken van de lidstaten; onderstreept dat er rekening moet worden gehouden met de huidige financiële en economische crisis bij het vaststellen van beleid om ervoor te zorgen dat er investeringen vooraf worden gedaan en ondersteund die bijdragen tot een uitbreiding van de hernieuwbare energiebronnen om de energiekosten op de lange termijn te verlagen en om de energie-efficiëntie in de sectoren energievoorziening en vervoer te verbeteren; benadrukt dat een duurzame koolstofarme economie een prachtige kans biedt om een einde te maken aan de crisis in termen van economische groei en stijgende werkgelegenheid, met name in groene banen;
2. herinnert eraan dat de economische kosten op de lange termijn van het niet nemen van maatregelen om de klimaatverandering te voorkomen, veel hoger zullen zijn dan de kosten op de korte termijn wanneer nu krachtige en doorslaggevende maatregelen worden genomen;
3. herinnert eraan dat de wereldwijde vraag naar primaire energie tot 2035 met meer dan 30% zal stijgen, waardoor de wereldwijde concurrentie om energiebronnen zal toenemen;
4. erkent dat de klimaatverandering een wereldwijde kwestie is; wijst erop dat unilaterale maatregelen niet volstaan om de emissies voldoende snel te beperken, en dat niet-EU-landen er nauw bij moeten worden betrokken; benadrukt dat de EU zich constructief moet opstellen in de mondiale klimaatonderhandelingen en dat er in het kader van de EDEO een Europese klimaatdiplomatie moet worden ontwikkeld; herhaalt dat er een internationale post-2012-overeenkomst moet komen en dat er krachtige en ambitieuzere toezeggingen nodig zijn van alle industriële landen en landen met een snelle economische groei om ambitieuze en adequate doelstellingen vast te stellen ter vermindering van broeikasgassen; herinnert eraan dat een van de belangrijkste opgaven voor een duurzame koolstofarme economie is het integreren van het klimaatveranderingsbeleid in alle belangrijke politieke domeinen die samenhangen met energie, transport, landbouw, onderwijs, innovaties enzovoort;
5. dringt er bij de Commissie op aan om tussentijdse reductiedoelstellingen voor broeikasgasemissies vast te stellen voor 2030 en 2040, inclusief concrete doelstellingen per sector, in combinatie met een ambitieus tijdschema; acht het voor het verwezenlijken van de doelstellingen van de routekaart noodzakelijk dat wordt gezorgd voor meer samenhang tussen de communautaire programma's en beleidsmaatregelen en dat de prioriteiten volledig in het nieuwe meerjarig financieel kader 2014-2020 worden opgenomen; erkent dat de EU als zij de doelstelling van 20% energie-efficiëntie zou halen, haar CO₂-emissies intern met 25% of meer zou kunnen verlagen in 2020, en dat deze reductie nog steeds een kosteneffectief traject zou zijn naar de

langetermijndoelstelling van een broeikasgasemissiereductie van 80-95% tegen 2050, ten opzichte van de niveaus in 1990; merkt op dat een minder ambitieuze benadering volgens de routekaart zou leiden tot aanzienlijk hogere kosten gedurende de volledige periode; herinnert er echter aan dat de kosteneffectiviteit van investeringen altijd gemeten moet worden in het licht van de begrotingen van de lidstaten;

6. wijst erop dat China zich in de wereldwijde voorhoede bevindt wat betreft het bouwen van windmolenparken, dat de Chinese en Indiase producenten van windmolenturbines bij de eerste tien horen en dat China en Taiwan momenteel de meerderheid van 's werelds zonnepanelen produceren; roept de Commissie en de lidstaten op om maatregelen te nemen voor een eco-efficiënte ontwikkeling en productie van deze technologieën in de EU, en ook van nieuwe, innovatieve technologieën die nodig zijn voor het bereiken van ambitieuze doelstellingen voor terugdringing van broeikasgassen;
7. spreekt de wens uit dat er snel concrete en meetbare sectorale doelstellingen worden vastgesteld om een vertrouwens- en stimuleringsniveau van samenwerking te creëren dat gunstig is voor particuliere investeringen en een betere absorptie van Europese middelen; benadrukt dat hernieuwbare energiebronnen, innovatie en de ontwikkeling en invoering van doorbraaktechnologieën bijdragen tot de bestrijding van klimaatverandering en om onze partners overal ter wereld ervan te helpen overtuigen dat emissiereductie mogelijk is zonder verlies van concurrentievermogen en arbeidsplaatsen; acht het essentieel dat Europa en zijn lidstaten het goede voorbeeld geven door een systeem in te voeren voor investeringen in nieuwe, energie-efficiënte en koolstofarme technologieën; pleit voor de versterking van bestaande financieringsregelingen, voor een spoedig debat over de financiële instrumenten die moeten worden ingezet, en voor het vergemakkelijken van een betere synergie tussen nationale en Europese financieringsregelingen teneinde de doelstellingen van de routekaart te ondersteunen; is van mening dat regelingen met financiering uit meerdere bronnen een doeltreffend hulpmiddel kunnen zijn; onderstreept de belangrijke rol van de regionale fondsen en het cohesiebeleid als de belangrijkste instrumenten voor de cofinanciering van regionale maatregelen voor de overgang naar een koolstofarme economie; is van mening dat er in de programmeringsperiode 2014-2020 veel aandacht moet worden besteed aan de doelstellingen van de routekaart 2050;
8. wijst erop dat de EU en de lidstaten onvoldoende hebben geïnvesteerd in maatregelen voor vermindering van de CO₂-uitstoot en een hogere energie-efficiëntie in de bouw en het vervoer; roept de Commissie en de lidstaten op om meer middelen vrij te maken voor maatregelen voor hogere energie-efficiëntie van gebouwen en van stadsverwarmingssystemen, zowel bij de herziening van het huidige financieringskader als in de volgende financiële vooruitzichten;
9. is van mening dat de verwezenlijking van de doelstellingen tegen 2050, zonder afbreuk te doen aan eigen energiemix van lidstaten, tegen 2050 kan leiden tot een beperking van de consumptie, verhoogde zekerheid en betrouwbaarheid van de energievoorziening en beperking van de volatiliteit van de energieprijzen, wat weer kan zorgen voor eerlijke en concurrentieële energieprijzen voor verbruikers en bedrijven, een verbeterde concurrentiepositie van de EU en groei van de werkgelegenheid;
10. wijst op huidige analyses die erop wijzen dat de doelstellingen van verbetering van de

energie-efficiëntie en vermindering van het energieverbruik met 20% tegen 2020 niet zullen worden gehaald; dringt aan op snelle actie, meer ambitie, en hardere politieke toezeggingen, om de 2020-doelstellingen te verwezenlijken en verder te kijken dan 2020, om passende investeringen in te brengen; ondersteunt de conclusie in de routekaart van de Commissie dat energie-efficiëntiebeleid van essentieel belang is voor het verder verlagen van koolstofemissies; is derhalve van mening dat bindende doelstellingen niet mogen worden uitgesloten; onderstreept dat energie-efficiëntiemaatregelen zorgen voor meer werkgelegenheid, financiële besparingen, verhoogde voorzieningszekerheid en een groter mededingingsvermogen; is verheugd over de prioriteiten die zijn vastgesteld in de richtlijn inzake energie-efficiëntie om de energie-efficiëntie in alle sectoren te verbeteren, en met name in gebouwen door de renovatie van bestaande gebouwen, met de nadruk op openbare gebouwen; dringt aan op een verhoging van de middelen en uitbreiding van de maatregelen om nieuwe bronnen aan te boren op Europees en nationaal niveau, inclusief nieuwe financieringsinstrumenten; benadrukt het belang van particuliere investeringen om de huidige budgettaire beperkingen in de publieke sector te overwinnen;

11. onderstreept het belang van O&O voor de ontwikkeling van koolstofarme en energie-efficiënte technologieën; dringt er bij de EU op aan een leidende rol op zich te nemen in het onderzoek naar klimaat- en energie-efficiënte technologieën en nauwe wetenschappelijke samenwerking te ontwikkelen met internationale partners, met een speciale nadruk op schone en duurzame technologieën die tegen 2020 resultaten zullen opleveren in het kader van het SET-plan, het kerninitiatief van de EU ten aanzien van koolstofarme technologieën; benadrukt dat de middelen voor alle soorten energieonderzoek in het kader van Horizon 2020 moeten worden verhoogd, met name die voor hernieuwbare energie; brengt in herinnering dat de daadwerkelijke financiële toewijzingen in de energiesector slechts 0,5% van de EU-begroting 2007-2013 bedragen, hetgeen niet overeenkomt met de politieke prioriteiten van de EU;
12. vraagt de Commissie en de lidstaten om ter vermindering van de vervuilende uitstoot door de vervoerssector de investeringen in de ontwikkeling van een intelligent elektriciteitsnetwerk voor geheel Europa als prioriteit te beschouwen, een netwerk dat lokaal en regionaal geproduceerde energie, inclusief hernieuwbare energie, kan overnemen en kan bijdragen aan de nodige infrastructuur voor elektrische voertuigen;
13. wijst op de belangrijke rol van de hernieuwbare energiebronnen, inclusief innovatieve ontwikkelingen op dit terrein, en acht het dringend noodzakelijk dat betere oplossingen worden gevonden voor de opslag en verhoging van het energie-efficiëntie en te zorgen voor efficiënte doorvoer van energie, met inbegrip van adequate infrastructuurmaatregelen; erkent de zeer grote vooruitgang bij de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen die door lidstaten is bereikt sinds er bindende doelstellingen zijn vastgesteld voor 2020; wijst erop dat deze benadering moet worden voortgezet en dat er verdere bindende doelstellingen moeten worden vastgesteld voor 2030, rekening houdend met de mogelijkheid en het macro-economische effect ervan; wijst erop dat een dergelijke benadering ertoe zal bijdragen dat de 2050-doelstellingen worden verwezenlijkt, dat zo'n benadering de industrie de nodige investeringszekerheden zal bieden, de uitstoot van broeikasgassen significant zal verminderen, werkgelegenheid zal creëren en de energie-onafhankelijkheid van de EU zal bevorderen en het technologisch leiderschap en de industriële innovatie zal stimuleren; benadrukt dat het halen van de

doelstellingen die zijn vastgesteld in de nationale actieplannen voor hernieuwbare energie, cruciaal is voor het verwezenlijken van de algemene EU doelstellingen voor 2050; is van mening dat de Commissie stappen dient de ondernemen indien de nationale doelstellingen niet gehaald worden;

14. onderstreept dat een erg grote rol voor de tenuitvoerbrenging van de strategische EU-doelstellingen inzake terugdringing van CO₂ wordt gespeeld door een efficiënter gebruik van hulpbronnen, door bijvoorbeeld afval te verwerken, beter te beheren en het gedrag van de verbruiker te veranderen;
15. herhaalt dat het van belang is om stimulansen te bieden voor publieke en particuliere investeringen, gericht op het ontwerpen en ontwikkelen van makkelijk reproduceerbare technologieën teneinde de kwaliteit van energiebesparing en -efficiëntie te verhogen;
16. herinnert eraan dat elektriciteitsnetwerken moeten worden gemoderniseerd en ontwikkeld, met name voor het transport van hernieuwbare energie die wordt geproduceerd in gebieden met een groot potentieel, zoals offshore-windenergie in de Noordzee en zonne-energie in Zuid-Europa, en om de gedecentraliseerde productie van hernieuwbare energie mogelijk te maken;
17. dringt erop aan dat de lidstaten en de Commissie meer investeren in de energie-infrastructuur die noodzakelijk is voor de overgang naar een duurzame economie; benadrukt dat Europa grensverleggend moet zijn bij de ontwikkeling van aan energie gerelateerde internettechnologieën en energie-efficiënte ICT-toepassingen, in het bijzonder slimme netwerken, de volledige en tijdige invoering van slimme ‘home-systems’ zoals slimme tellers die worden ontworpen ten behoeve van de consument, en de modernisering en ontwikkeling van een onderling verbonden Europees superelectriciteitsnetwerk en LNG-infrastructuren; benadrukt ten aanzien van de regionale interconnecties, dat er een op het pakket energie-infrastructuur van de EU gebaseerd investeringsplan moet worden ontwikkeld om een vergaande diversificatie van bronnen van energielevering te bewerkstelligen; dringt er bij de Commissie op aan om praktische oplossingen voor te stellen voor de efficiënte integratie van grote hoeveelheden hernieuwbare energie door marktregels te bevorderen die zorgen voor een efficiënte en transparante, internationale uitwisseling van elektriciteit; vraagt derhalve om een snelle integratie van en overstap naar grensoverschrijdende elektriciteitsmarkten; erkent dat er dringend een langetermijnvisie nodig is aangezien het vele jaren duurt om een energie-infrastructuur met een lange levensduur aan te leggen; is verheugd over de gerichtheid op de energie-infrastructuur in de komende financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen;
18. eist waarborgen voor de uitvoering van artikel 10, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG betreffende de handel in broeikasgasemissierechten, in het bijzonder betreffende de investeringen in O&O; dringt erop aan dat een verslag hierover bij het Parlement wordt ingediend;
19. roept de Commissie en de lidstaten op om te streven naar een snellere tenuitvoerlegging van de G20-overeenkomst over het afschaffen van subsidies voor fossiele brandstoffen; benadrukt dat de tenuitvoerlegging internationaal gecoördineerd moet worden teneinde het gewenste effect te hebben;

20. wijst op de conclusie in de routekaart dat de energiesector tegen 2050 vrijwel geheel koolstofarm zou moeten (emissiereductie van 93%-99%); erkent evenwel dat vanuit een industrieel EU-standpunt degenen die een voortrekkersrol vervullen op het gebied van emissie-arme technologieën een concurrentievoordeel hebben in de koolstofarme wereld van vandaag en morgen; wijst erop dat de emissiebeperkingen op zodanige wijze behaald zouden moeten worden dat het concurrentievermogen van de EU er niet onder lijdt en dat het risico van koolstoflekkage wordt tegengegaan, met name in energie-intensieve sectoren;
21. wijst erop dat duurzame wetenschappelijke en technologische innovatie verschuift van Europa naar andere delen van de wereld, wat ertoe kan leiden dat de EU haar technologische voorsprong op dit gebied verliest en verandert in een netto-importeur van deze technologieën en aanverwante eindproducten; onderstreept derhalve het belang van de Europese toegevoegde waarde voor de ontwikkeling en inheemse productie van technologieën en producten, met name op het gebied van energie-efficiëntie en hernieuwbare energiebronnen;
22. merkt op dat de World Energy Outlook 2011 van het Internationaal Energieagentschap een scenario met minder kernenergie bevat, en dat volgens dit scenario de geraamde stijging van wereldwijde CO₂-emissies vanuit de energiesector aanzienlijk groter zou zijn op de middellange termijn als gevolg van een toegenomen gebruik van fossiele brandstoffen; herhaalt dat de beslissing van sommige lidstaten om een aantal bestaande kernreactoren te sluiten niet mag worden aangevoerd als reden voor een lager ambitieniveau in hun huidige klimaatbeleid; verklaart dat er volgens het Internationaal Energieagentschap voor het bereiken van de doelstelling van 2 °C een snellere ontwikkeling en toepassing van afvang- en opslagtechnologieën nodig is, zowel bij kolengestookte als gasgestookte energiecentrales; wijst er echter op dat de afvang- en opslagtechnologieën zich nog in de test- en precommerciële fase bevinden, en dat er dus ook alternatieve scenario's moeten worden overwogen, zoals scenario's met veel hernieuwbare energiebronnen en hoge energie-efficiëntie.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	23.11.2011
Uitslag eindstemming	+: 41 -: 0 0: 7
Bij de eindstemming aanwezige leden	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraemer, Werner Langen, Alajos Mészáros, Mario Pirillo, Vladimír Remek
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Cristian Silviu Buşoi, Anna Hedh

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	23.11.2011
Uitslag eindstemming	+: 41 -: 0 0: 7
Bij de eindstemming aanwezige leden	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraemer, Werner Langen, Alajos Mészáros, Mario Pirillo, Vladimír Remek
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Cristian Silviu Buşoi, Anna Hedh